Відповідно до ст. 153 Кодексу законів про працю України на всіх підприємствах, в установах, організаціях створюються безпечні і нешкідливі умови праці. Забезпечення безпечних і нешкідливих умов праці покладається на власника або уповноважений ним орган. Роботодавець зобов'язаний створити на робочому місці в кожному структурному підрозділі умови праці відповідно до нормативно-правових актів, а також забезпечити додержання вимог законодавства щодо прав працівників у галузі охорони праці (ст. 13 Закону України "Про охорону праці").

Під час роботи з персональним комп'ютером мають бути дотримані Державні санітарні правила і норми роботи з візуальними дисплейними терміналами електронно-обчислювальних машин (ДсанПіН 3.3.2.007-98) та Правилами охорони праці під час експлуатації електронно-обчислювальних машин, затверджені наказом Комітету по нагляду за охороною праці України Мінпраці та соціальної політики від 10.02.99 р. № 21. Правила призначені для запобігання несприятливої дії шкідливих факторів, які супроводжують роботу з ВДТ.

Керівники підприємств, установ та організацій усіх форм власності й підпорядкованості зобов'язані впорядкувати робочі місця користувачів ЕОМ та ПЕОМ з ВДТ відповідно до вимог зазначених Правил.

За умови дотримання вимог вище вказаних правил і норм робота на комп'ютері не належить до категорії шкідливих і важких.

Однак працівникам, які працюють на електронно-обчислювальних машинах, до яких належить і персональний комп'ютер, надається право на щорічну додаткову відпустку за особливий характер праці тривалістю до чотирьох календарних днів відповідно до підрозділу "Інші види виробництв" розділу XXII "Загальні професії за всіма галузями господарства" (позиція 58) Списку виробництв, робіт, професій і посад працівників, робота яких пов'язана з підвищеним нервово-емоційним та інтелектуальним навантаженням або виконується в особливих природних і геологічних умовах та умовах підвищеного ризику для здоров'я, що дає право на щорічну додаткову відпустку за особливий характер праці, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17.11.1997 р. № 1290 (у редакції постанови Кабінету Міністрів від 13.05.2003 р. № 679 із змінами та доповненнями).

Відповідно до пп. 6-7 Порядку застосування вказаного вище Списку додаткова відпустка за особливий характер праці надається пропорційно фактично відпрацьованому часу. У розрахунок часу, що дає право на таку відпустку, зараховуються дні, коли він фактично був зайнятий на роботах з особливим характером праці не менше половини тривалості робочого дня, встановленого для працівників цих виробництв, цехів, професій, посад.